

Distancearbejde på $\tau\epsilon\rho\epsilon\lambda\omicron\upsilon\eta$

Down under: Fra Korsør til Perth i den sydvestlige del af Australien skal afstanden måles i titusindvis af kilometer og adskillige tidszoner. Det hindrede dog ikke Mai-Britt Fejer i at arbejde for SKAT på distancen i et års tid, hvor ægtefællens job bragte familien til Australien. Ikke mindst takket være gode kolleger som "livliner" hjemme i Korsør.

Det er måske gået op for en del borgere, at deres skattesag ikke nødvendigvis bliver løst ved det nærmeste skatteceter, men et helt andet sted i landet. Alligevel var der nogen, der fik sig noget af en overraskelse, når de havde Mai-Britt Fejer i telefonen. Hvis de foreslog "lige at komme forbi" og forklare nærmere om tallene, måtte Mai-Britt nemlig svare, at det nok ikke blev helt så let - for hun sad faktisk i Perth i Australien og arbejdede med deres sag.

Mai-Britts historie er historien om en distancearbejdsplads i SKAT, hvor det med distancen ikke er spørgsmålet om et kilometerantal, der måles med to eller tre cifre - men derimod en dagslang rejse til et andet kontinent på den anden side af kloden.

Det er historien om at lade det, der startede som en joke, blive til virkelighed - og få det, der ellers ville være umuligt, til at fungere. Om en medarbejder med mod og selvdisciplin. En chef, der turde sige ja. Og sidst - men ikke mindst - om kolleger, der hjemme på skatteceteret kunne fungere som den "livliner", der var helt nødvendigt, hvis der også skulle komme et brugbart stykke arbejde ud af forsøget.

Det er historien, der vendte alle forestillinger om distancearbejde på hovedet, mens Mai-Britt arbejdede for SKAT "down under".

Startede som en spøg

Det hele startede med, at Mai-Britts mand René, som er kiropraktor og underviser ved Syddansk Universitet, søgte et etårigt job ved universitetet i den australske by Perth. René havde tidligere været udvekslingsstudent i Australien, og havde altid sagt, at han gerne ville tilbage og bo dernede.

Mai-Britt var noget mere forbeholden over for de tanker - men gik dog med til, at de tog

et år dernede, da mulighederne for en stilling bød sig i Perth. Men så skulle det være retur til Danmark igen. Mai-Britt fik derfor først ca. et halvt års børnepasningsorlov.

Tanken om distancearbejde fra Australien startede egentlig som en spøg - og noget de jokede med på skatteceteret, inden Mai-Britt tog afsted. Men efter ca. fire måneder tog Mai-Britt alligevel kontakt til Per Jacobsen, som var skattedirektør i Korsør. Han havde allerede foreslået en distancearbejdsplads, før hun rejste. Orloven blev stoppet, der blev klargjort en bærbar pc, som blev sendt ned til hende - og den 1. september 2007 startede hun officielt igen sit arbejde i SKAT, men nu fra sin adresse i Perth.

Det skulle lykkes

Arbejdsdagen "down under" måtte Mai-Britt tilrettelægge helt på egen hånd. Normalt forsøgte hun at stå op ved fem-tiden om morgenen, så hun kunne få noget fra hånden, inden børnene skulle op og i skole. Ellers var det, mens de var i skole, at hun kastede sig over sagerne - og ind i mellem suppleret med nogle timers arbejde igen om aftenen. Familien havde nemlig planlagt at slutte opholdet i Australien af med en ferie, hvor de skulle rundt og se lidt af det store land. Den ferie "sparede" Mai-Britt derfor timer op til.

Det var ikke første gang, hun prøvede distancearbejde. Efter den mindste af børnene var født, var det nemlig ikke til at få pasning, så Mai-Britt måtte tage en periode, hvor hun arbejdede hjemme.

For Mai-Britt stod det dog også klart, at eksperimentet med en arbejdsplads på så lang en distance bare skulle lykkes.

"Hvis ikke jeg kom hjem som et godt eksempel, så kunne det lukke af for andre - så jeg har knoklet."

Hun indrømmer dog, at det ikke altid var lige sjovt at sidde inde i den australske sommerhede og arbejde foran pc'en.

"Det kunne da godt være surt at sidde indenfor i det gode vejr", siger Mai-Britt - og fortæller, at hun egentlig havde en plan om at arbejde udenfor, når vejret var godt, men det forhindrede problemer med det trådløse netværk i huset.



Mai-Britt Fejer er rigtig glad for, at SKAT og kollegerne i Korsør gav hende mulighed for distancearbejde, mens hun boede i Australien.

Foto: fag.press/Mikael Hjulær

“Så jeg måtte sidde inde på mit lille, halvdunkle kontor.”

Fantastisk hjælp “hjemmefra”

Det var først og fremmest lønmodtagerligning som led i compliance-projektet, Mai-Britt lavede i Australien. En arbejdsopgave, som hun aldrig tidligere havde beskæftiget sig med.

“Men man skal være villig til at acceptere det arbejde, man får, når det er på de betingelser”, mener Mai-Britt.

Fra Korsør fik hun tilsendt lister over det, hun skulle lave - og så var det ellers med at gå i gang. Med den bærbare pc'er og sin token var der ingen problemer med hensyn til adgangen til de nødvendige systemer. Noget andet var det, når der skulle skrives breve ud. Her var Mai-Britts kollega Hans Kristian Nielsen hjemmehjælper i Korsør den helt afgørende “livliner”.

Han stod for at skrive brevene ud - og hans telefonnummer stod også på dem, så borgerne havde mulighed for at ringe til ham og reagere på de ændringer, som Mai-Britt ville foretage - og stille spørgsmål til materialeindkaldelser. Ganske vist var det også muligt at komme i telefonisk kontakt med Mai-Britt, men det var hele tiden nødvendigt at tage højde for, at når det var “almindelig kontortid” i Danmark, så betød tidsforskellen, at det kunne være sen af-

ten i Australien. Under sommertiden var tidsforskellen seks timer - mens den var otte timer om vinteren.

Var der en borger hjemme i Danmark, som hun skulle tale med, var Mai-Britt derfor nødt til at arbejde meget sent om aftenen for at få det til at gå op med tiden hjemme i Danmark.

“Da jeg kom hjem kunne jeg se, at de telefonopringninger, som Hans Kristian har taget, det må have været et helvede - og jeg har virkelig haft ondt af ham. Jeg har ikke arbejdet sammen med Hans Kristian, inden jeg tog afsted, men han har været rigtig, rigtig god. Han har virkelig været der for mig”, siger Mai-Britt.

Ved siden af hjælpen til breve og opkald, var Hans Kristian også den, der måtte give Mai-Britt faglig sparring med den nye arbejdsopgaver og bistå hende, hvis hun havde brug for materiale, som ikke var tilgængeligt i systemerne. Så når hun f.eks. skulle bruge en tekst fra en ældre ligningsvejledning, som ikke var på nettet, så måtte Hans Kristian træde til, finde den frem og sende den pr. mail til Mai-Britt.

“Han har bare været en fantastisk hjælp. Jeg har virkelig følt det sådan, at han bare sad og ventede på at lave noget for mig”, siger Mai-Britt.

Senere i forløbet kom Mai-Britt også til at arbejde med taxering af selskaber, og her var det Benthe Beierholm, der havde den tilsva-

“

Det var en rigtig, rigtig positiv oplevelse. Det er imponerende, at man med en token kan sidde og arbejde så langt væk.

”

Samarbejde med succes

Livlinier: Hans Kristian Nielsen og Benthe Beierholm var Mai-Britts to faste kontaktpersoner ved Skattecenter Korsør. Begge ser tilbage på et samarbejde, der fungerede godt trods afstand og tidsforskel.

“Det er min opfattelse, at Mai-Britt har udført et flot stykke arbejde, og den samarbejdsform, vi har fundet, har fungeret og medført, at Mai-Britt har præsteret en sagsmængde væsentligt over det forventede.”

Når Hans Kristian Nielsen i dag ser tilbage på den tid, hvor han var Skattecenter Korsørs faste kontaktperson for Mai-Britt i Australien, er det bestemt med de positive briller.

Ole Pedersen - op@dts.nu

Omkring 950 sager blev det i alt til - heraf var ca. 3/4 sager vedrørende compliance borger.

“Grunden til, at det blev mig, der påtog mig opgaven som Mai-Britts kontaktperson i Danmark, skal primært findes i, at det første projekt, Mai-Britt skulle deltage i, var compliance borger, hvor jeg var en del af styregruppen i Skattecenter Korsør. Jeg valgte bevidst, at kontakten som altovervejende hovedregel kun skulle foregå til mig, da dette som udgangspunkt vurderedes at være det bedst for både Mai-Britt og afdelingen”, fortæller Hans Kristian - og tilføjer, at det vigtige var at finde en samarbejdsform, der medførte mindst mulig dobbeltarbejde og spildtid.

“Det gik egentligt ret gnidningsfrit ved at betragte Mai-Britts sager som en form for fælles sagsportefølje. I det øjeblik det blev uhensigtsmæssigt, at Mai-Britt havde sagen, aftalte vi, at denne blev overdraget til mig. Det kunne eksempelvis være ved gentagende telefonsamtaler eller omfattende materialemængder, hvor det kun var nødvendigt at scanne den relevante del.”

rende funktion som "livline" for Mai-Britt.

"Det havde ikke kunnet lade sig gøre uden dem derhjemme", fastslår Mai-Britt.

Hjem til jantelov

Undervejs blev opholdet forlænget med nogle måneder, men i november 2008 gik det tilbage til Danmark igen. René og børnene, som i dag er ni og tolv år, ville gerne være blevet dernede - men Mai-Britt stod fast på aftalen om, at de skulle hjem til Danmark igen.

"Jeg er meget glad for, at det kunne lade sig gøre at arbejde. Det gav en god indkomst - og var da også med til, at vi tog otte måneder ekstra dernede", fortæller Mai-Britt.

Lønnen var den samme, som hun normalt fik fra SKAT, men blev efter de australske regler beskattet noget mere lempeligt, end Mai-Britt var vant til hjemme i Danmark.

"Til gengæld skal man også betale og donere til alt muligt andet", tilføjer hun.

Under opholdet oplevede Mai-Britt og familien, at australierne er utroligt gæstfrie, høflige og hjælpsomme. De glæder sig på andres vegne - og tør vise det.

"Janteloven eksisterer stort set ikke", fortæller Mai-Britt - som til gengæld må indrømme, at hun nu især ligger mærke til, at den trives ganske godt i Danmark.

"Jeg vil dog klart anbefale andre at gøre det samme, hvis de har mulighed for det - selvom man kan møde misundelse og "hvordan kan det lade sig gøre". Man kommer tilbage til janteloven igen", siger Mai-Britt.

Hun fortryder dog bestemt ikke, at hun gjorde forsøget.

"Det var en rigtig, rigtig positiv oplevelse. Det er imponerende, at man med en token kan sidde og arbejde så langt væk", siger Mai-Britt - og tilføjer, at hun fik stor hjælp fra it-folkene hjemme i SKAT, når der var problemer med diverse systemer m.v.

"Selvom de var noget overraskede og spurgte "hvordan kan det lade sig gøre", når jeg ringede og præsenterede mig som Mai-Britt fra Australien."

Om nødvendigt ville Mai-Britt ikke tøve med at prøve at få lov til at arbejde på distancen igen. Men hun indrømmer, at hun nok ville forberede sig lidt bedre, og bl.a. pakke ligningsvejledningen og skattelovsamlingen i kufferten.

"Men det kræver selvdisciplin at arbejde på den måde - og så længe. Jeg har da også talt med kolleger, som siger, at den selvdisciplin ville de ikke have."



Foto: fagpress/Mikael Hjulter

Mai-Britt Fejer er i dag tilbage på kontoret i Korsør – mange erfaringer rigere.

Begrænset pris

Undervejs brugte Hans Kristian ca. 525 timer på at være Mai-Britts kontaktperson.

Udsendelse af 800-900 breve, 400-500 telefonsamtaler med efterfølgende referat, sortering og scanning af materiale, faglig rådgivning og instruktion samt udskrifter af diverse systemer. Hans Kristian vurderer, at den spildtid og det dobbeltarbejde, der ikke helt har kunnet undgås, når Mai-Britt sad på den anden side af jordkloben, hvor hun bl.a. havde svært ved at svare på telefoniske henvendelser fra skatteyderne og ikke havde adgang til alle SKATs systemer, udgør ca. 10% af tiden.

"En forholdsvis lille pris i forhold til, at projekterne har fået tilført 1.800-1.900 timer ekstra. Alt i alt synes jeg, at samarbejdet er forløbet fint, men du skal som kontaktperson kunne leve med at have en ustruktureret hverdag set i relation til, at du "deltager" i en anden persons sagsbehandling og får en masse henvendelser, hvor du

ikke på forhånd er kendt med problemstillingen", understreger Hans Kristian Nielsen.

Tidsforskellen en udfordring

"Det er utroligt, at det kunne lade sig gøre", siger Benthe Beirholm, som var Mai-Britts anden kontaktperson i Korsør. Benthe tog sig af kontakten vedrørende de takseringer af selskaber, som Mai-Britt også kom til at arbejde med under opholdet i Australien.

Som Hans Kristian skrev Benthe bl.a. også de breve ud, som Mai-Britt havde skrevet - og talte også nogle få gange i telefonen med revisorer i sagerne.

Den største praktiske udfordring for samarbejdet var tidsforskellen.

"Men den indrettede Mai-Britt sig efter", fortæller Benthe - som ikke er blevet afskrækket af at arbejde sammen med en kollega, som fysisk befinder sig så langt væk.

"Det kunne sagtens lade sig gøre igen, hvis der er behov", mener Benthe Beierholm.

“

Det kunne sagtens lade sig gøre igen, hvis der er behov.

”